Η ΑΠΟΚΡΥΦΗ ΖΩΗ ΤΟΥ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ

ΤΑ ΔΥΣΤΥΧΗΜΑΤΑ ΤΩΝ "ΑΣΤΕΡΩΝ,,

(Ἕνα ἀπεκαλυπτικὸ ἄρθρο τοῦ Γάλλου δημοσιογράφου Ἀντρὲ Μωζὲ γιὰ τοὺς κινδύνους ποὺ διατρέχουν τὰ εἴδωλα τοῦ κεινοῦ)

Ο ἀματηρὸ δυστύχημα τῆς Μαίρης Καρλάϊλ ποὺ ἀναστάτωσε αὐτὲς τὶς ἡμέρες τὸ Χόλλιγωοντ, μ' ἔκανε νὰ συλλογιστῶ τοὺς κινδύνους ποὺ διατρέχουν κάθε τόσο μέσα στὸ «στούντιο» οἱ «ἀστέρες» τοῦ κινηματογράφου. Οἱ θαυμασταί τους ποὺ ξέρουν πολλὲς φορὲς ὅλα τὰ αἰσθηματικὰ σκάνδαλά τους κι' ὅλα τὰ ἀπόκρυφα τῆς ἐρωτικῆς τους ζωῆς, δὲν φαντάζονται ποτὲ τ' ἀνυπέρβλητα ἐμπόδια ποὺ εἶνε ὑποχρεωμένοι νὰ ὑπερπηδήσουν γιὰ νὰ παίξουν τὸ ρόλο τους μὲ τὴν φυσικότητα καὶ τὸν ρεαλισμὸ τῆς ἐποχῆς μας... Κι' ὅμως, ἔρχονται στιγμὲς ποὺ οἱ «ἀστέρες» νοιώθουν τὴν καρδιά τους νὰ σφίγγεται ἀπὸ τὸν τρόμο καὶ τὴ φρίκη μπροστὰ στὸ τραγικὸ ἀντίκρισμα τοῦ θανάτου. Μὰ τὰ δυστυχήματα στὸ «στούντιο» παραμένουν συνήθως ἄγνωστα καὶ κανεὶς ἀπὸ τοὺς λάτρεις τοῦ κινηματογράφου δὲν φαντάζεται μὲ πόσους κινδύνους «γυρίζεται» μιὰ ταινία...

Τί συνέβη τώρα στὴ Μαίρη Καρλάϊλ; Ἡ δροσερὴ καὶ πεντάμορφη καλλιτέχνις τῆς «Μέτρο-Γκόλντουϊν-Μάγιερ» ἐδῶ καὶ λίγες μέρες «γύριζε» τὴν πιὸ ἐπικίνδυνη σκηνὴ τῆς τελευταίας ταινίας της, ποὺ ἔχει τὸν τίτλο «Τὰ Ψτερὰ τοῦ Ἔρωτος». Ἡ Μαίρη Καρλάϊλ ὑποδύεται στὴν ταινία αὐτὴ τὸν ρόλο μιᾶς ἀεροπόρου καὶ στὴ σκηνὴ ποὺ ἀναφέραμε ἔπρεπε νὰ κάνη μὲ τὸ ἀεροπλάνο της μιὰ ἀπότομη καὶ δύσκολη προσγείωση. Ὅσο ὅμως κι' ἂν εἶχε ἐξασκηθῆ ὁ ὄμορφος «ἀστέρας», ἡ προσγείωσι αὐτὴ ἀπέτυχε κι' οἱ βοηθοὶ τοῦ σκηνοθέτου μόλις πρόφτασαν νὰ σώσουν τὴν Μαίρη καὶ νὰ τὴν βγάλουν ἀναίσθητη κάτω ἀπὸ τὰ ἀντρίμματα τοῦ ἀεροπλάνου!... Ἡ Μαίρη Καρλάϊλ, κατιματωμένη, μεταφέρθηκε ἀμέσως σ' ἕνα νοσοκομεῖο τοῦ Χόλλιγωοντ καὶ σήμερα εὐτυχῶς βρίσκεται ἐκτὸς κινδύνου...

Μὰ ὁ κατάλογος τέτοιων δυστυχημάτων εἶνε μακροσκελέστατος. Ξέρετε ὅτι ὅταν ὁ ὄμορφος κι' ἀθλητικὸς Τσάρλι Βανὲλ «γύριζε» τὴν ταινία του «Μιάρχα, ἡ κόρη μὲ τὴν ἀρχοῦδα», ἀναγκάστηκε ἄξαφνα νὰ παλαίψη σῶμα μὲ σῶμα μὲ μιὰ πανίσχυρη ἀρχοῦδα ποὺ εἶχε ἀγριέψει κι' εἶχε πάψει πειὰ νὰ... παίζη τὸ ρόλο της; Ὁ Βανὲλ ἀγωνίστηκε ὅσο μποροῦσε καὶ τέλος ἀναγκάσθηκε νὰ τὸ βάλη στὰ πόδια. Ξεφεύγοντας ἀπὸ τὰ νύχια της μὲ μιὰ φρικώδη πληγὴ στὸ ἀριστερὸ μπράτσο. Ὁ κινηματογραφικὸς «ἀστέρας» μεταφέρθηκε τότε σ' ἕνα νοσοκομεῖο ὅπου ἔμεινε ἀρκετὲς ἑβδομάδες καὶ μόνο ὅταν ἔγινε τελείως καλὰ μπόρεσε νὰ συνεχίση πάλι τὸ «γύρισμα» τῆς ταινίας του.

Μιὰ ἄλλη πάλι φορὰ ποὺ ἔπαιζε μὲ τὸ Μοσζοῦκιν στὸ «Σπίτι τοῦ Μυστηρίου» εἶχε τὴν ἀκόλουθη τραγικὴ περιπέτεια. Σὲ μιὰ σκηνὴ τοῦ φίλμ οἱ δυὸ αὐτοὶ «ἀστέρες» ἐπάλαιψαν τόσο φυσικὰ καὶ μὲ τόσην ἀγριότητα ὥστε ἀπὸ τὰ τραύματα καὶ τὴν ἐξάντλησι ἀναγκάσθηκαν νὰ κρεββατωθοῦν ἐπὶ μιὰ ὁλόκληρη ἑβδομάδα!...

Ὅπως εἶνε ὅμως γνωστὸν ὁ Μοσζοῦκιν δὲν παίζει ποτὲ τοῦ ψεύτικα. Τοῦ ἀρέσει πάντα νὰ ζῆ τὸν ρόλο του. Στὸν «Μιχαὴλ Στρογκόφ» πάλαιψε πάλι ἀληθινὰ μὲ τὸν Σακατοῦνι καὶ σὲ μιὰ στιγμὴ ποὺ κυλιόντουσαν χάμω γκρεμίστηκαν κι' οἱ δυό τους ἀπὸ μιὰ ψηλὴ σκάλα κι' ἀπόμειναν ἀναίσθητοι!...

* * *

Ξέρετε τώρα ποιὸς εἶνε ὁ πιὸ ἄτυχος ἀπ' ὅλους τοὺς «ἀστέρες»; Εἶνε ὁ Τζίλμπερτ Ντάλεν ποὺ πληγώθηκε τόσο σοβαρὰ στὸ χέρι, «γυρίζοντας» μιὰ ταινία, ὥστε οἱ γιατροὶ ἀναγκάσθηκαν νὰ τοῦ τὸ κόψουν. Ἔχασε λοιπὸν τὸ ἐπάγγελμά του, κατάντησε νὰ τριγυρίζη σὰν ἀλήτης στοὺς δρόμους καὶ τέλος πάθανε μιὰ νύχτα ἀπὸ τὴν πεῖνα...

Ὁ ἀξέχαστος Λὸν Τσάνεϋ πάλι, ὅταν ἔπαιζε τὸν ρόλο τοῦ «Σατανᾶ», παρουσιαζόταν στὴν ὀθόνη δίχως πόδια.. Μὰ γιὰ νὰ πετύχη αὐτὸ τὸ παράξενο τέχνασμα ἀναγκαζόταν νὰ μένη ὧρες ὁλόκληρες μὲ τὰ πόδια μέσα σ' ἕνα μαρτυρικὸ ἐπίδεσμο καὶ σὲ μιὰ στάσι ποὺ τοῦ προξενοῦσε φριχτοὺς πόνους.

Ὅσο γιὰ τὶς καλλιτέχνιδες, τὰ δυστυχήματά τους εἶνε ἀναρίθμητα. Ἡ Ξανθὰ Οὐγκὲτ Ντυφλός, ὅταν ἔπαιζε στὸ «Καίγκεσμαρχ», βρεχόταν κατὰ τὴ σκηνὴ τῆς πυροκαΐας ἀρκετὴ ὥρα ἀπὸ τοὺς σωλῆνες τῶν πυροσβεστῶν. Τὸ ἀποτέλεσμα τώρα τὸ μαντεύει κανεὶς πολὺ εὔκολα. Ἡ ξανθὰ Οὐγκὲτ ἔπαθε μιὰ βρογχοπνευμονία βαριὰ μορφῆς καὶ σάλιωσε ἀπὸ τοὺς γιατροὺς ὡς ἐκ θαύματος!...

Ἡ Πόλα Νέγκρι πάλι ἐδῶ καὶ λίγα χρόνια, πηδῶντας ἄξαφνα ἀπὸ ἕνα αὐτοκίνητο στὴ δραματικὴ σκηνὴ μιᾶς συγκρούσεως, ἔπαθε ἐξάρθρωσι τοῦ δεξιοῦ ποδιοῦ της κι' ἀναγκάσθηκε νὰ μείνη ἀκίνητη ἐπὶ ἕνα ὁλόκληρο μῆνα.

Ὅσο γιὰ τὴν Λίλιαν Χάρβεϋ, ὅταν γύριζε τὴν τελευταία της ταινία τὸ «Ξανθὸ Ὄνειρο», ἔπεσε ἀπὸ μιὰ σκάλα κι' ἔσπασε κυριολεκτικὰ τὸ πόδι της. Πρὶν φύγη λοιπὸν γιὰ τὸ Χόλλιγωοντ, κάθησε δυὸ ἑβδομάδες σ' ἕνα νοσοκομεῖο ἔχοντας τὸ πόδι της μέσα στὸ γύψο.

Αὐτοὺς τοὺς κινδύνους ὅμως τοὺς συμμερίζονται κι' αὐτοὶ οἱ σκηνοθέται, καθὼς κι' ὅλο τὸ προσωπικὸ τῶν «στούντιο». Πέρυσι ἀριθῶς ὁ Πὼλ Κρεσμὲ, ἕνας μηχανικὸς ὡσὰν μεγάλης γαλλικῆς κινηματογραφικῆς ἑταιρίας, ἀποκεφαλίσθηκε ἀπὸ τὴν ἕλικα ἑνὸς ἀεροπλάνου ποὺ εἶχε τεθῆ σὲ κίνησι γιὰ νὰ δημιουργήση μιὰ ἀτμόσφαιρα θυέλλης!....

Στὸ παλιὸ πάλι φίλμ «Ὁ Λρόμιος τῶν Γιγάντων», τὸ βγαλμένο ἀπὸ τὸ ὁμώνυμο μυθιστόρημα τοῦ Πιὲρ Μπενοὺά, ἐπνίγηκαν τρεῖς κομπάρσοι κατὰ τὴν τρομακτικὴ σκηνὴ τῆς διαβάσεως ἑνὸς ξεχειλισμένου ποταμοῦ. Ἐπίσης καὶ στὶς περίφημες «Νύχτες τοῦ Σικάγου» τὰ πολυβόλα τῶν «ἀστυνομικῶν» ἐπλήγωσαν ἀρκετοὺς ἠθοποιοὺς ποὺ ὑπεδύοντο τὸν ρόλο τῶν «γκάγκστερς»!...

Μὰ τὰ περισσότερα δυστυχήματα συμβαίνουν στὰ πολεμικὰ φίλμ καθὼς καὶ στὰ φίλμ τῆς ἀεροπορίας καὶ γι' αὐτὸ ἡ ἀσφαλιστικὲς ἑταιρίες ἀρνοῦνται πειὰ ν' ἀσφαλίσουν τὴ ζωὴ τῶν ἠθοποιῶν ποὺ ἔχουν ἐπικινδύνους ρόλους σὲ τέτοια ἔργα. Κι' ἀλήθεια, ἦταν ἀναρίθμητα τὰ δυστυχήματα ποὺ συνέβησαν κατὰ τὸ «γύρισμα» τῶν ταινιῶν «Τίποτα Νεώτερο ἀπὸ τὸ Δυτικὸ Μέτωπο», «Στὸ Δυτικὸ Μέτωπο», «Ἱερυτὲν» κ.λ.π. Στὸ τελευταῖο μάλιστα πολεμικὸ γαλλικὸ φίλμ «Οἱ Ξύλινοι Σταυροί», πληγώθηκαν 500 πρόσωπα κατὰ τὴν ἐκτέλεσί του...

* * *

Ἀκόμη κι' αὐτοὶ οἱ «ὀπερατὲρ» πληρώνουν τὸν φόρο τοῦ αἵματος στὸν κινηματογράφο. Ὅταν «γύριζαν» τὸν κινηματογραφικὸ ἐκεῖνο κολοσσὸ, τὸ «Μπὲν Χοὺρ», πέντε «ὀπερατὲρ» εἶχαν τοποθετηθῆ σ' ἕνα κοίλωμα μέσα στὴ γῆ γιὰ νὰ φωτογραφίσουν ἀπὸ κάτω τὴ μεγαλοπρεπῆ ἀρματοδρομία στὸ ρωμαϊκὸ ἱπποδρόμιο. Τὴ στιγμὴ ὅμως ποὺ περνοῦσε ἀπὸ πάνω τους ἕνα βαρὺ ἅρμα, τὸ σκέπασμα ποὺ βαρὺ ἅρμα, τὸ ἐβούλιαξε καὶ δυὸ ἀπὸ τοὺς δυστυχισμένους «ὀπερατὲρ» κομματιάστηκαν ἀπὸ τὶς ρόδες τοῦ ἅρματος. Οἱ ἄλλοι τρεῖς πληγώθηκαν θανάσιμα ἀπὸ τὶς ὁπλὲς τῶν ἐξαγριωμένων ἀλόγων.

Πῶς ὅμως μπορεῖ κανεὶς νὰ περιγράψη τοὺς κινδύνους ποὺ διέτρεξε ὁ «ὀπερατὲρ» τοῦ τελευταίου φίλμ τῆς Τιταϋνὰ «Οἱ Ἰνδοὶ, οἱ Ἀδελφοί μας» κατὰ τὴν διάρκεια τῆς παραμονῆς του ἀνάμεσα στὶς ἄγριες φυλὲς τῶν Ἰνδῶν τοῦ Μεξικοῦ; Ἡ σκηνή του ἦταν πάντα γεμάτη ἀπὸ δηλητηριώδη φείδια κι' ἀπὸ παράξενα ἔντομα ποὺ τὸν ἐδάγκωναν

Ἡ Μαίρη Καρλάϊλ

καὶ τὸν ἔκαναν νὰ τρελλαίνεται ἀπὸ τοὺς πόνους. Ἐκτὸς ὅμως ἀπ' αὐτὰ τὰ μαρτύρια, πάλευε διαρκῶς καὶ μὲ ὑψηλόσωμους κι' ἐπικίνδυνους πυθήκους ποὺ τοῦ ριχνόντουσαν ἀπ' ὅλα τὰ μέρη. Ὁ δυστυχισμένος αὐτὸς «ὀπεραστὲρ», ὁ γνωστὸς Τζίμμυ Μπερλιέ, ξεκουράζει τώρα τὰ ἐξαντλημένα νεῦρα του σ' ἕνα ἐλβετικὸ σανατόριο...

Μιὰ φορὰ μοῦ δόθηκε ἡ εὐκαιρία νὰ παρακολουθήσω σ' ἕνα Παρισινὸ κινηματογραφικὸ «στοὺντιο» μιὰ πάλη ἀτεριγράπτου ἀγριότητος μεταξὺ ἀπάχηδων σ' ἕνα ὕποπτο νυχτερινὸ καμπαρὲ τῆς Μονμάρτρης. Ὁ γνωστός μου σκηνοθέτης Τζὰκ Φορεστιὲ «ἐγύριζε» τὸ πασίγνωστο φίλμ του «Ὁ φίλος μου ὁ Τίμ».

«Ἀστέρες» αὐτῆς τῆς ταινίας ἦσαν ὁ περίφημος Τόμμυ Μπουρντὲλ κι' ἡ χαριτωμένη Ζὰν Ἐλμπὶν. Μαζύ τους ἔπαιζε κι' ὁ νεαρὸς Φρὰνς Ὀ' Νήλ.

Ὁ Τόμμυ Μπουρντὲλ εἶνε ὅπως θὰ ξέρετε, ὁ πιὸ ἀθλητικὸς κι' ὁ πιὸ δυνατὸς «ἀστέρας» τοῦ γαλλικοῦ κινηματογράφου. Ὅταν «ἐγύριζε» στὴν Ἀφρικὴ τὸ φίλμ τοῦ Γάλλου σκηνοθέτου Λεὼν Πουαριὲ «Κάϊν», ἐνίκησε ἕναν γιγαντιαῖο μαῦρο παλαιστὴ ποὺ τρομοκρατοῦσε μὲ τὴ δύναμί του ὅλους τοὺς νέγρους. Ὁ ἴδιος ἠθοποιὸς σ' ἕνα ἄλλο φίλμ, στὴ «Θεία Κρουαζιέρα» τοῦ σκηνοθέτου Ζουλιὲν Ντιβιβιέ, δέχτηκε νὰ χωνῇ ὡς τὸ λαιμὸ μέσα στὴ λάσπη ἑνὸς τέλματος γιὰ νὰ ὑποδυθῇ τὸ πρόσωπο ἑνὸς ζωντανοθαμμένου!... Παρ' ὅλους μάλιστα τους φριχτοὺς πόνους ποὺ ἔννοιωθε, ἔμεινε ἀτάραχος κι' ἦταν πρόθυμος νὰ δεχθῇ νὰ τὸν θάψουν καὶ γιὰ δεύτερη φορά, ἂν δὲν εἶχε πετύχει ἐκείνη ἡ σκηνή...

Στὸ φίλμ πάλι «Οἱ Κόκκινοι ἀραμπῶνες» τοῦ Ροζὲ Λιὸν ἕνας μολοσσὸς, μὲ τὸν ὁποῖο ἐπάλευε, τὸν ἄρπαξε μιὰ στιγμὴ μὲ τὰ δόντια του καὶ τοῦ ξέσχισε ὅλο τὸ χέρι...

Στὴ σκηνὴ λοιπὸν τοῦ καντὰ μέσα στὸ ὕποπτο καμπαρὲ τοῦ φίλμ ποὺ σᾶς ἀνέφερα, εἶδα μὲ τὰ μάτια μου ὅτι ὁ Μπουρντὲλ γιὰ νὰ δώσῃ ὅση μποροῦσε πιὸ μεγάλη φυσικότητα στὸ παίξιμό του, πάλαψε ἀπεγνωσμένα μὲ μιὰ συντροφιὰ πυγμάχων ἐξ ἐπαγγέλματος ποὺ ὑπεδύοντο τὸν ρόλο τῶν ἀπάχηδων. Ἀρχηγός τους μάλιστα ἦταν ὁ περίφημος Βασσὲλ, ὁ πρώην πρωταθλητὴς τῆς πυγμαχίας! Σᾶς ἀφίνω τώρα νὰ φαντασθῆτε τί γίνηκε μέσα στὸ «στοὺντιο». Ἡ καρέκλες καὶ τὰ τραπέζια ἐκσφενδονιζόντουσαν δεξιὰ κι' ἀριστερὰ καὶ τὸ αἷμα ἔτρεχε ἄφθονο ἀπὸ τὶς πληγὲς τῶν ἀπάχηδων. Πέντε «κρυπτάρσοι» τραυματίσθηκαν βαρειὰ, δυὸ ἄλλοι ἔσπασαν τὰ πλευρά τους κι' ἕνας τὸ ἀριστερό χέρι του... Ὁ Μπουρντὲλ, καταματωμένος, ἦταν πάλι ὁ νικητὴς τοῦ καντᾶ! Μονάχα ἡ σαγηνευτικὴ Ζὰν Ἐλμπὶν διασώθηκε ἀπὸ τὴν αἱματηρὰ αὐτὴ σιμπλοκὴ μὲ μιὰ μικρὴ πληγὴ στὸ στῆθος.

Οἱ «ἀστέρες» λοιπὸν, ἐκτὸς ἀπὸ τὴν ὠμορφιὰ καὶ φαντασμαγορικὴ ζωή τους, ἔχουν καὶ μιὰ ζωὴ ἀπόκρυφη, γεμάτη ἀπὸ τρομαχτικοὺς κινδύνους κι' αἱματηρὰ δυστυχήματα».

ΑΝΤΡΕ ΜΩΖΕ

ΓΙΑ ΝΑ ΜΑΝΘΑΝΕΤΕ ΚΑΙ ΝΑ ΔΙΑΣΚΕΔΑΖΕΤΕ

— Ὁ Γερμανὸς χημικὸς Φρίντριχ Γκέρνερ, κατόπιν πειραμάτων του, ἀνεκοίνωσε πρὸ ἡμερῶν στὴν Ἀκαδημία τῶν Ἐπιστημῶν τοῦ Μονάχου ὅτι τὰ ἐξ ἀλουμινίου μαγειρικὰ σκεύη εἶνε ἐπικίνδυνα, γιατὶ τὸ ἀλουμίνιο προκαλεῖ στὸν ὀργανισμὸ τοῦ ἀνθρώπου καρκινικοὺς ὄγκους.

— Ὁ πλουσιώτερος ἄνθρωπος τῆς Ἀμερικῆς — καὶ ἀσφαλῶς ὅλου τοῦ κόσμου — εἶνε ὁ Ἀντρὲ Μέλον, ὁ ἄλλοτε ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν, ἐπὶ Προέδρου Χοῦβερ.

— Ἡ περιουσία τοῦ Μέλον ἀνέρχεται σὲ 2.464.500.000 δολλάρια. Τὸ εἰσόδημά του ἐκ τῆς περιουσίας του αὐτῆς φτάνει ἐτησίως τὰ 60 ἑκατομμύρια δολλάρια. Δηλαδὴ, τὸ εἰσόδημα τοῦ Μέλον ὑπερβαίνει κατὰ 2 δισεκατομμύρια δραχμὰς ὁλόκληρο τὸ εἰσόδημα τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους!

— Ἡ Ἰαπωνία ἐξακολουθεῖ νὰ ἔχῃ τὸ ρεκὸρ τῆς αὐξήσεως τοῦ πληθυσμοῦ κατ' ἔτος. Ἡ στατιστικὲς τοῦ 1932 ἀποδεικνύουν ὅτι ὁ πληθυσμός της ἐσημείωσε αὔξησι 1.000.868 κατοίκων, ἐν συγκρίσει μὲ τὸν πληθυσμὸν τοῦ προηγουμένου ἔτους.

— Τὴν περασμένη ἑβδομάδα ὁ διάσημος Ἰταλὸς ἐφευρέτης Μαρκόνι ἔκαμε στὸν κόλπο τῆς Σάντα-Μαργκερίτα πειράματα ἐπὶ τῶν ὑπερβραχέων κυμάτων τοῦ ἀσυρματίου.

— Ὅπως ἐβεβαίωσε ὁ σοφὸς ἐφευρέτης, διὰ τῶν ὑπερβραχέων κυμάτων θὰ φτάνῃ τὸ ραδιογράφημα μόνο στὸ σταθμὸ γιὰ τὸν ὁποῖο προορίζεται.

— Στὸ Ραντίλλο τῆς Καλιφορνίας παράγονται τὰ μεγαλείτερα λεμόνια καὶ πορτοκάλλια.

— Στὴ διεθνῆ Ἔκθεσι τοῦ Σικάγου παρουσίασε ἕνας καλλιεργητὴς ἑσπεριδοειδῶν λεμόνια ἀπὸ τὸ Ραντίλλο ποὺ ἐζύγιζαν 165 δράμια τὸ καθένα καὶ πορτοκάλλια βάρους 600 γραμμαρίων.

— Σύμφωνα μὲ μιὰ τελευταία ἀνακοίνωσι τοῦ Διεθνοῦς Ἐθνολογικοῦ Γραφείου τοῦ Λονδίνου, ὁ πληθυσμὸς τῆς Ρωσσίας ἀποτελεῖται ἀπὸ 190 διάφορες φυλές.

— Ἐξ αὐτῶν 52 ο/ο εἶνε Ρῶσσοι, 35 ο/ο Οὐκρανοὶ καὶ οἱ λοιποὶ ἀνήκουν σὲ 188 διάφορες φυλές. Μεταξὺ τῶν φυλῶν αὐτῶν, ποὺ ἔχουν τοὺς λιγωτέρους ἀντιπροσώπους εἶνε καὶ οἱ νάνοι Μπουκοὺτ, ποὺ κατοικοῦν στὰ βόρεια Οὐράλια καὶ τῶν ὁποίων ὁ πληθυσμὸς δὲν ὑπερβαίνει τοὺς χίλιους.

— Ἕνας Ἄγγλος καθηγητὴς τῆς Ἰχθυολογίας ἰσχυρίζεται ὅτι στὸν Ἰνδικὸ ὠκεανὸ ζοῦν 514 εἴδη καρχαριῶν, ἐκ τῶν ὁποίων τὰ 25 ἔχουν κρέας ἀρκετὰ εὔγευστο.

— Τὰ μεγαλείτερα βάθη τῶν θαλασσῶν βρίσκονται στὸν δυτικὸ Εἰρηνικὸ ὠκεανό. Τελευταῖα ἕνα ἰαπωνικὸ ὠκεανογραφικὸ πλοῖο ἐμέτρησε βάθος 14.325 μέτρων.

— Στὴ Μεσόγειο τὸ μεγαλείτερο βάθος εἶνε 4.400 μέτρα, μεταξὺ Κερκύρας καὶ Σικελίας.

— Ὁ Γάλλος μηχανικὸς Γκιλμπὶλ ὑπέβαλε πρὸ ἡμερῶν στὸν δῆμον τοῦ Παρισιοῦ σχέδιο μεταφορᾶς θαλασσίου ὕδατος ἀπὸ τὴ Μάγχη, πρὸς ἰδρυσιν θαλασσῶν λουτρῶν, παρὰ τὸ δάσος τῆς Βουλώνης.

— Σύμφωνα μὲ τὸ σχέδιο αὐτὸ τοῦ Γκιλμπὶλ τὸ ὕδωρ θὰ μεταφερθῇ διὰ ξυλίνου ὑδροσωλῆνος ἐξ ἀποστάσεως 250 χιλιομέτρων.

— Οἱ ξύλινοι σωλῆνες ἐκρίθησαν καταλληλότεροι γιὰ νὰ φτάνῃ τὸ θαλάσσιο νερὸ στὸ Παρίσι ἀναλλοίωτον.

— Λόγῳ τῆς ὑπερβολικῆς ζέστης ποὺ ἐνέσκηψε τὴν περασμένη ἑβδομάδα στὴν Ἰρλανδία, ἐξηφανίσθη μιὰ λίμνη, ποὺ βρισκόταν στὸ Σλίγκο, ἐπιφανείας 120 στρεμμάτων καὶ βάθους δώδεκα μέτρων.

— Ὁ δοκτωρ Χάϊρ, διευθυντὴς τοῦ νοσοκομείου «Βασίλισσα Καρλόττα» τοῦ Λονδίνου ἀνεκοίνωσε πρὸ ἡμερῶν ὅτι ἐπέτυχε ὁρὸν πρὸς θεραπείαν τῆς πνευμονικῆς φυματιώσεως.

— Ὁ Ζωολογικὸς Κῆπος τῆς Νέας Ὑόρκης, γιὰ νὰ τρέφῃ τοὺς θαλασσίους λέοντάς του, ξοδεύει 24.000 φρ. τὴν ἡμέρα σὲ ψάρια.

— Στὴ Γερμανία καὶ στὴν Ἀγγλία ὑπολογίζεται ὅτι στὶς Τράπεζες ἀντιστοιχοῦν δυὸ θηλυκοὶ ὑπάλληλοι σ' ἕναν ἀρσενικό.

— Σ' ἕνα παρθεναγωγεῖο τῆς ἀγγλικῆς πόλεως Νόρφολκ, γιὰ νὰ ἐξασκοῦν τὶς μαθήτριες στὰ μητρικὰ καθήκοντα ποὺ τὶς περιμένουν ἀργότερα, παίρνουν μωρὰ φτωχῶν γυναικῶν καὶ τὶς βάζουν νὰ τὰ πλένουν, νὰ τὰ ντύνουν καὶ νὰ τὰ τρέφουν μὲ τὸ μπιμπερό.

— Ἀπὸ τ' αὐγὰ τῶν φαλαινῶν, τῶν καρχαριῶν καὶ γενικὰ ὅλων τῶν μεγάλων ψαριῶν, μόνον ἕνα στὰ χίλια ἐπωάζεται. Διαφορετικὰ, ὅλες οἱ θάλασσες τῆς ὑδρογείου θὰ εἶχαν πλημμυρίσει ἀπὸ φάλαινες καὶ καρχαρίες.

— Ἕνας Ἄγγλος ἐντομολόγος βεβαιώνει ὅτι οἱ μυῖγες κάνουν ἑξακόσιες περίπου κινήσεις μὲ τὰ φτερά τους μέσα σ' ἕνα δευτερόλεπτο.

Ο ΣΥΛΛΕΚΤΗΣ

ΞΕΝΟΙ ΠΟΙΗΤΑΙ

ΕΠΙΘΥΜΙΑ

(Τοῦ ΣΙΛΛΕΡ)

Ἄχ! νάταν τρόπος νὰ πετάξω μακριὰ ἀπὸ τὴν πεδιάδα αὐτήν, ποὺ παγωμένη καταχνιὰ τὴν σκεπάζει — ποιὰ θάταν ἡ χαρά μου!

Ἀγναντεύω ἐκεῖ κάτω τοὺς χαρούμενους λόφους!...

Ἄχ! ἂν ἤμουνα πουλὶ κι' εἶχα φτερούγια, θὰ πέταγα ἐκεῖ κάτω στοὺς χαρούμενους λόφους.

Κάποιος ὄμορφος κόσμος θάναι βέβαια ἐκεῖ κάτω...

Παράδοξες ἁρμονίες φτάνουν στ' αὐτιά μου κάποτε ἀπὸ τὸν ἐξαίσιο αὐτὸν κόσμο. Ὁ ἀνάλαφρος ἀέρας σιγὰ μοῦ φέρνει ἀρώματα γλυκά. Βλέπω νὰ λάμπουν χνουδωτοὶ, χρυσοὶ καρποὶ ἀνάμεσα ἀπὸ τὰ πυκνὰ φυλλώματα.

Παντοτεινὰ θ' ἀνθέξουν τ' ἄνθη ἐκεῖ κάτω, δίχως νὰ φοβοῦνται διόλου τὸν δριμύτατο χειμῶνα.

Ἀ! πόσο χαρούμενη κι' εὐτυχισμένη θὰ περνᾶ ἡ ζωὴ σ' αὐτοὺς τοὺς λόφους τοὺς χρυσωμένους ἀπὸ αἰώνιο ἥλιο!

Πόσο βαλσαμικὲς πνοὲς θἄχῃ ὁ ἀέρας!

Μὰ, ἀλλοίμονο! τὰ ἄγρια κύματα ἑνὸς ἀπαισίου καταρράχτη μ' ἐμποδίζουν νὰ περάσω κι' ἡ ἰδέα τῶν βαράθρων μοῦ γεμίζει τὴν ψυχὴ πλιγγο καὶ φρίκη. Τὸ ποτάμι ἁπλώνεται ὡς πέρα ἀργὸ καὶ ἐπιβλητικό.

Μιὰ βαρκοῦλα σὲ μιὰν ἄκρη χορεύει στὰ κύματα. Δὲν ὑπάρχει βαρκάρης νὰ τὴν ὁδηγήσῃ... Ἀδιάφορο!... ἐμεῖς θὰ μποῦμε ἄφοβοι μέσα σ' αὐτήν. Τὰ πανιά της εἶν' ἀνοιγμένα. Τὰ φουσκώνει ὁ ἀέρας τῆς ἐλπίδος θέλοντας νὰ τὴν σπρώξῃ πέρα ἐκεῖ στοὺς χαρούμενους λόφους.

Πρέπει νὰ ἐλπίζουμε, πρέπει νὰ νευρώνουμε τοὺς ἑαυτούς μας μὲ τὴν τόλμη.

Ποιὸς ξέρει; Ἴσως κι' ἕνα θαῦμα νὰ μὲ φέρῃ πέρα στὸν ὡραῖο αὐτὸν τόπο τῶν ἐλπιμάτων!